

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. augusztus 24.
(OR. en)

11877/22

Intézményközi referenciaszám:
2022/0244(NLE)

PECHE 290

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2022. augusztus 24.
Címzett:	a Tanács Főtitkársága
Biz. dok. sz.:	COM(2022) 415 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS RENDELETE a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2022/109 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2022) 415 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2022) 415 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2022.8.23.
COM(2022) 415 final

2022/0244 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2022/109 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ (a továbbiakban: a közös halászati politikáról szóló alaprendelet) megfelelően arra kell törekedni, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MFH) biztosító szintet. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségek éves meghatározása teljes kifogható mennyiségek (a továbbiakban: TAC) és kvóták formájában.

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete² – amely meghatározza a Balti-tengerre vonatkozó többéves tervet – tovább pontosítja a halászati mortalitás célértékének tartományait. Ezeket a tartományokat e javaslat a közös halászati politika célkitűzéseinek elérésére és különösen a maximális fenntartható hozam elérésére és fenntartására használja.

E javaslat célja, hogy a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében a 2023. évre vonatkozóan meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit. A javaslat célja továbbá, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó halállományok megőrzéséhez szükséges mértékben szabályozza a tengeri rekreációs célú halászatot. A teljes kifogható mennyiségekre és kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűsítése és pontosítása érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javaslat a közös halászati politikáról szóló alaprendelet célkitűzéseinek megfelelő szintű kvótákat állapít meg.

• Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A javaslat összhangban van a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival, és összhangban áll az Unió fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikájával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, a szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazandó.

- **Arányosság**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése szerint a Tanács feladata intézkedéseket hozni a halászati lehetőségek meghatározásáról és elosztásáról.

A tanácsi rendeletre irányuló javaslat elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke szerint a tagállamok az e cikkeken előírt kritériumok tiszteletben tartásával saját belátásuk szerint dönthetnek e lehetőségek egyes régiók vagy piaci szereplők közötti elosztásáról. Ennélfogva a tagállamok tág mozgástérrel rendelkeznek annak eldöntésére, hogy milyen társadalmi-gazdasági modellt kívánnak alkalmazni a kiosztott halászati lehetőségek kihasználása céljából.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. A Tanács minden évben elfogad egy ilyen rendeletet, a rendelet végrehajtásának állami és magánszektorbeli módozatai pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt jogi aktus: rendelet.

Ez a javaslat a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozik, az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2023-ra vonatkozó iránymutatások című bizottsági közlemény (COM(2022) 253 final) alapján konzultációra került sor a Balti-tengeri Tanácsadó Testülettel. A javaslat tudományos alapját a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (a továbbiakban: ICES) szakvéleményei képezik. Figyelembe vettük az érdekelték által az összes érintett halállományra vonatkozóan előzetesen kifejtett álláspontokat, amennyiben nem álltak ellentmondásban a jelenlegi szakpolitikákkal, illetve nem vezethetnének a sérülékeny erőforrások állapotának romlásához.

A 2022 júniusában megrendezett, BALTFISH elnevezésű regionális fórumon a fogási korlátozásokra és az állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemények is megvitatásra kerültek a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Konzultációra került sor a tudományos szervezetként működő ICES-szel.

Az Unió az ICES-től minden évben tudományos szakvéleményeket kér a fontosabb halállományok állapotáról. A kapott szakvélemény minden balti-tengeri állományra kiterjed, és a kereskedelmi szempontból legfontosabbak tekintetében a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatot is megfogalmaz³.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat egy hosszú távú megközelítés részét képezi, amelynek értelmében a halászat a hosszú távon fenntartható szintekre csökken, majd e szinteken marad. Ez a megközelítés idővel várhatóan stabil halászati terhelést, magasabb kvótákat és ezáltal a halászoknak és családjaiknak jobb megélhetést eredményez. A kirakodott mennyiségek növekedése várhatóan kedvez a halászati ágazatnak, a fogyasztóknak, a feldolgozó- és kiskereskedelmi ágazatnak, valamint a kereskedelmi és a rekreációs célú halászathoz kapcsolódó egyéb iparágaknak. Ezzel kapcsolatban – különösen a Balti-tenger esetében – hangsúlyozni kell a fenntartható halászat és az egészséges tengeri környezet közötti összefüggést. A biodiverzitási stratégia és a kapcsolódó kezdeményezések – különösen a halászatra és a tengeri környezetre vonatkozó, hamarosan elkészülő cselekvési terv – hozzájárulnak e cél eléréséhez.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány kivételével a balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozó határozatok 2019-ig sikeresen összhangba hozták az MFH szempontjából értékelt állományok halászati mortalitását a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor érvényes MFH-tartományokkal. Úgy tűnik, hogy ezeknek a határozatoknak köszönhetően sikerült helyreállítani az állományokat, a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek pedig egyensúlyba kerültek. 2019-ben azonban nyilvánvalóvá vált, hogy a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományt súlyos terhelés érte. Az ICES becslései szerint a szóban forgó állomány állapota valószínűleg az elkövetkező években sem fog javulni. 2021-ben nyilvánvalóvá vált, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány valójában szintén évek óta a fenntartható szint (azaz a B_{lim} érték) alatt van, és az ICES hangsúlyozta, hogy számos lazacállomány is rendkívül gyenge. Végül pedig a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája 2020 óta az egészséges szint (azaz a $B_{trigger}$) alatt van, a Botteni-öbölben élő heringállomány pedig 2022-ben nagyon közel került ehhez a határértékhez. Ezért valamennyi állomány megerősítése, valamint a maximális fenntartható hozam elérése érdekében további előrelépésre van szükség.

2022. május 31-én az ICES közzétette a balti-tengeri állományokra vonatkozó tudományos szakvéleményét, kivéve a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományra vonatkozó szakvéleményét, amelyet 2022. június 30-án tett közzé. Az ICES becslése szerint a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány és a Balti-tenger keleti, valamint nyugati részén élő közönséges tőkehal biomasszája még mindig a biztonságos biológiai határértékek alatt van. A Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája továbbra is az egészséges határértékek alatt van. A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány és a Finn-öböl lazacállománya elővigyázatossági megközelítéssel alapuló szakvéleményben részesül. A fennmaradó nyolc állomány MFH-szakvéleményben részesül:

- a spratt, a Rigai-öböl heringállománya és a sima lepényhal egészséges szinten van,
- a Botteni-öböl heringállománya olyan mértékben lecsökkent, hogy épphogy meghaladja az egészséges szintet, valamint

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

- a nyugati tőkehalállomány, valamint a Balti-tenger nyugati és középső részén élő heringállomány az egészséges szint alatt van,
- a fő tengermedence különböző lazacállományai továbbra is rendkívül eltérő körülmények között élnek.

A fentiek figyelembevételével a Bizottság a következők további alkalmazását javasolja: i. a Finn-öböl lazacállományaira vonatkozó halászati lehetőségek; ii. a fő tengermedence lazacállományai esetében alkalmazott regionalizált megközelítés; valamint iii. a Balti-tenger nyugati részén élő hering, valamint a Balti-tenger nyugati és keleti részén élő közönséges tőkehal esetében a járulékos fogásokra vonatkozó TAC-ok. A javaslat a Balti-tenger középső részén élő heringállomány tekintetében 14 %-kal, a sima lepényhal esetében pedig 25 %-kal növelné a halászati lehetőségeket. A javaslat a Botteni-öböl heringállománya tekintetében 28 %-kal, a Rigai-öböl heringállománya esetében 4 %-kal, a sprattra vonatkozóan pedig 20 %-kal csökkentené a halászati lehetőségeket.

A 2023-ra vonatkozó javaslat gazdasági hatása tehát abban mutatkozik meg, hogy valamennyi tagállam számára csökkenni fognak a halászati lehetőségek. A javaslatnak megfelelően összességében mintegy 402 000 tonna halászati lehetőség állna rendelkezésre a Balti-tengeren, ami a 2022. évi halászati lehetőségekhez képest 15,6 %-os csökkenést jelent.

• **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat továbbra is rugalmasan kezeli a balti-tengeri halászati lehetőségekről szóló rendeletekben az elmúlt években már meghatározott kvótacsere-mechanizmusok alkalmazását. A javaslat az uniós vagy a nemzeti hatóságokra nézve nem ír elő olyan új szabályokat vagy új közigazgatási eljárásokat, amelyek az adminisztratív terhek növekedését eredményeznék.

A javaslat a 2023. évre vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati rendelkezést.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMELK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A teljes kifogható mennyiségek és kvóták formájában meghatározott halászati lehetőségek felhasználásának nyomon követését az 1224/2009/EK tanácsi rendelet vezette be.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat a Balti-tengeren halászatot folytató tagállamok számára egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2023-ra szóló halászati lehetőségeket.

A Balti-tengerre vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2016/1139 rendelet 2016. július 20-án lépett hatályba. A többéves terv szerint a halászati lehetőségeket a tervbe foglalt célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni, és azoknak meg kell felelniük a rendelkezésre álló legjobb – elsősorban az ICES vagy más hasonló, független tudományos testület által kiadott – tudományos szakvéleményekben meghatározott halászati mortalitási céltartományoknak. Azon állományok esetében, amelyek tekintetében MFH-szakvélemény készül, a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 4. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a teljes kifogható mennyiséget elvben a maximális fenntartható hozamot eredményező halászati mortalitás (az „ F_{MFH} -pontérték”) szerint vagy az alatti értékben (az „alsó F_{MFH} -tartományban”) kell megállapítani. Az említett rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint azonban a teljes kifogható mennyiség az F_{MFH} -tartományok alatti értékben is meghatározható. Egészséges állományok esetében a teljes kifogható mennyiség – a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételek mellett – az F_{MFH} -pontérték feletti értékben (a „felső F_{MFH} -tartományban”) is megállapítható. Azon állományok esetében, amelyek biomasszája nem éri el az egészséges határértékeket, azaz a szaporodóképes állomány biomasszájának azon referenciapontját („ $B_{trigger}$ ”), amely alatt intézkedéseket kell hozni az állománynak az MFH elérésére alkalmas szintre történő helyreállítása érdekében, a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 5. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az állomány gyorsan visszaálljon az egészséges szintre. Ennek megfelelően a teljes kifogható mennyiséget a biomassza csökkenésének figyelembevételével a felső F_{MFH} -tartomány alatti értékben kell megállapítani. Ha egy állomány biomasszája a biztonságos biológiai határérték, azaz a szaporodóképes állomány biomasszájának azon referenciapontja („ B_{lim} ”) alatt van, amely szint alatt csökkenhet a szaporodóképesség, akkor a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint további korrekciós intézkedéseket kell hozni. Ezek a korrekciós intézkedések magukban foglalhatják különösen az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését, valamint a szóban forgó állományokra vagy más állományokra vonatkozó halászati lehetőségek megfelelő csökkentését. Egyéb korrekciós intézkedések is elfogadhatók, azonban funkcionálisan kapcsolódniuk kell a halászati lehetőségekhez. Az intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani.

A közös halászati politikáról szóló alaprendelet szerint azon állományok esetében, amelyek vonatkozásában elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény készül, a halászati lehetőségeket olyan értékben kell meghatározni, amely legalább hasonló szintű védelmet biztosít. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet (8) preambulumbekkezdése úgy rendelkezik, hogy a vegyes halászattal összefüggő gazdálkodási döntések során figyelembe kell venni, hogy a vegyes halászat esetében nehézséget jelenthet minden érintett állományt egyidejűleg a maximális fenntartható hozam biztosítása mellett halászni, különösen ha a tudományos szakvélemények azt mutatják, hogy a halászeszközök szelektivitásának fokozása révén csak nagyon nehezen valósítható meg az olyan fajok elkerülése, amelyek esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő.

A javasolt halászati lehetőségek megfelelnek a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikke (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikke (4) bekezdésének (a közös halászati politika célkitűzései és a többéves tervekben előírt szabályok).

Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében az ICES által javasolt teljes kifogható mennyiségekből levonásra kerültek ezen állományok megfelelő mennyiségei. A tagállamok számára kiosztott teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat a javaslat melléklete tartalmazza.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány mérete az ICES becslése szerint valamelyest nőtt, azonban a B_{lim} -értéknek továbbra is csupán az 59 %-át éri el. Az ICES becslése szerint a biomassza legalább 2025-ig a B_{lim} -érték alatt fog maradni, a halászat teljes tilalma esetén is. Az állománypótlódás évek óta alacsony, és még mindig történelmi mélyponton van. Mivel a biomasszát a közeljövőben egyik fogási forgatókönyv sem gyarapítaná a B_{lim} fölé, az ICES immár az ötödik egymást követő évben ismételte meg az arra vonatkozó szakvéleményét, hogy teljes halászati tilalmat kell elrendelni. 2021-ben a Tanács a többéves terv 5. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (4) bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kizárólag tudományos célú halászat és a kisüzemi part menti halászat kivételével meg kell szüntetni a célzott halászatot. Ezenkívül a Tanács ekkor úgy döntött, hogy más halászati tevékenységek blokkolásának a megelőzése érdekében teljes kifogható mennyiséget határoz meg az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozóan. Mivel még nem telt annyi idő a korrekciós intézkedések óta, hogy a halállomány javulása bekövetkezzen, a Bizottság azt javasolja, hogy a célzott halászat továbbra is szüneteljen, a teljes kifogható mennyiség szintje pedig maradjon változatlan.

A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány esetében az ICES továbbra sem tudja meghatározni az F_{MFH} -tartományokat. Ezért 2023-ra vonatkozóan elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt bocsátott ki. Az ICES immár a negyedik egymást követő évben javasolja a teljes halászati tilalmat. Az ICES becslése szerint az állomány továbbra is a B_{lim} alatt van, és középtávon még a halászat teljes tilalma esetén is az említett érték alatt fog maradni. Emellett az ICES becslései szerint a biomassza 2021-ben alig növekedett, az állománypótlódás pedig továbbra is történelmi mélyponton van. Az állományok kimerülésére tekintettel 2019 óta szigorú intézkedéseket fogadtak el. A Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal célzott halászatát a kizárólag tudományos célú halászat kivételével megszüntették, és a teljes kifogható mennyiség az elkerülhetetlen járulékos fogásokra korlátozódik annak érdekében, hogy a Balti-tengeren el lehessen kerülni az egyéb halászati tevékenységek többségének blokkolását. A halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó további korrekciós intézkedéseket fogadtak el az ívóhelyek lezárása formájában, ami az ívási csúcsidőszakra és a potenciális ívóhelyekre terjed ki. Ez alól kivételt jelent a kizárólag tudományos célú halászat, a passzív halászeszközöket használó egyes kisüzemi part menti halászatok és a fő potenciális ívóhelyeken kívül, emberi fogyasztás céljából folytatott nyílt tengeri halászat. Emellett a fő elterjedési területen 2020 óta tilos a rekreációs célú halászat, mivel a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiséghez képest jelentősek lennének az így kifogott mennyiségek. Mivel még nem telt annyi idő a korrekciós intézkedések óta, hogy a halállomány javulása bekövetkezzen, a Bizottság javasolja azok fenntartását és a teljes kifogható mennyiség szintjének változatlanul hagyását.

A Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal esetében az ICES évek óta úgy becsüli, hogy az állomány sérülékeny, mérete pedig a $B_{trigger}$ -érték alatt van. Ezért jelentősen csökkentek a halászati lehetőségek, és olyan kísérő intézkedéseket fogadtak el, mint az ívóhelyek lezárása és a szabadidős horgászat korlátozása. Minden évben azt jósolták, hogy az állomány a következő évben helyreáll, ez azonban eddig még nem következett be. 2021-ben az ICES észrevette, hogy korábbi értékeléseiben súlyos következtetlenségek szerepeltek, ezért részletesebb értékelést végzett. Ez az értékelés azt állapította meg, hogy az elmúlt 10 év jelentős részében az állomány valójában még a B_{lim} szintjét sem érte el. Ezért az ICES a teljes kifogott mennyiség jelentős csökkentését tanácsolta. A Tanács úgy döntött, hogy a célzott halászatot a kizárólag tudományos célú halászat kivételével meg kell szüntetni, és a teljes kifogható mennyiséget az elkerülhetetlen járulékos fogásokra kell korlátozni annak érdekében, hogy el lehessen kerülni az egyéb halászati tevékenységek blokkolását. A halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó egyéb meglévő korrekciós intézkedéseket

fenntartották, illetve megerősítették. Továbbra is fenntartották az ívóhelyek lezárását, amely az ívási csúcsidőszakra és a potenciális ívóhelyekre terjed ki, a kizárólag tudományos célú halászat, a passzív halászeszközöket használó egyes kisüzemi part menti halászatok, a fő potenciális ívóhelyeken kívül, emberi fogyasztás céljából folytatott nyílt tengeri halászat, valamint egyes sekély vizeken a kagylók kotróhálóval történő halászata kivételével. Ezenkívül az ívóhelyek lezárásának időszakát a szabadidős horgászatra is kiterjesztették. Ezen időszakon kívül a szabadidős horgászatra vonatkozó fogási korlátozást horgászónként napi egy halra csökkentették.

Az ICES az idei szakvéleményében megállapítja, hogy a becslések szerint 2022-ben az állománypótlódás valamivel magasabb lesz, mint az előző években. Az állomány biomasszája azonban tovább csökkent, és jelenleg mindössze a B_{lim} 38 %-ának felel meg. Mindazonáltal az F_{MFH} -pontértékre vonatkozó fogási szakvélemény a teljes kifogott mennyiség növelését írja elő (2021-hez hasonlóan az ICES most sem tud külön fogási szakvéleményt kiadni a kereskedelmi és a rekreációs célú fogásokra vonatkozóan), és a benne foglalt becslés szerint a biomassza 2024-ben a B_{lim} -érték felett lesz. Az ICES ugyanakkor hangsúlyozza, hogy rövid távú előrejelzése a szokásosnál sokkal bizonytalanabb, mivel az értékelési modell nem számol bizonyos (valószínűleg jelentős) ismeretlen mortalitási tényezőkkel. Ezért az ICES hangsúlyozza, hogy az F_{MFH} -pontértéket elérő fogások mellett nagy a kockázata annak, hogy a biomassza 2024-ben valójában a B_{lim} alatt fog maradni. Tekintettel arra, hogy az állomány nagyon kis méretű, valamint tekintettel az ICES által figyelembe vett szempontokra és az állományfelmérés bizonytalanságára, a Bizottság óvatos megközelítést javasol, azaz a teljes kifogható mennyiség és a jelenlegi korrekciós intézkedések fenntartását tanácsolja.

Az ICES 2020. évi becslései szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája a $B_{trigger}$ alá csökkent. 2021-ben még tovább csökkent, és megközelítette a B_{lim} értékét. A halászati lehetőségek jelentős mértékben lecsökkentek; az állomány mérete növekedni kezdett, de továbbra is a $B_{trigger}$ alatt marad. 2015 óta nem került sor jelentős állománypótlódásra, és a jelenlegi halászati lehetőségeket esősorban a 2019-es évjárat erőssége határozza meg. Az említett évjáratra vonatkozó becslések azonban folyamatosan változnak. 2020-ban az ICES úgy becsülte, hogy a 2019-es évjárat erős volt, tavaly átlagon alulinak értékelte, idén pedig átlagon felülinek. Ennek alapján az ICES a halászati lehetőségek jelentős megnövelését javasolja, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az állomány egyetlen, bizonytalan erősségű évjáratra támaszkodik. Ezért a Bizottság óvatos megközelítést javasol, és a többéves tervek 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban azt tanácsolja, hogy a halászati lehetőségek az F_{MFH} -tartomány legalacsonyabb pontján kerüljenek megállapításra.

A Botteni-öböl heringállományának felmérését az elmúlt években több bizonytalanság is akadályozta. A biomassza 2010 óta folyamatosan csökken. A jelentős retrospektív torzítás miatt 2019-ben az ICES-nek vissza kellett minősítenie a szakvéleményét az ICES 3. adatkategóriába tartozó, elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményévé. Egy részletesebb elemzést követően az ICES 2021-ben ismét az ICES 1. adatkategóriába tartozó MFH-szakvéleményének minősítette a szakvéleményt. Úgy értékelte, hogy a biomassza végre ismét növekvőben van, és javasolta a halászati lehetőségek jelentős megnövelését. Az ICES aktuális becslése szerint az állomány biomasszája az elmúlt években valójában sokkal kisebb volt, és épphogy meghaladja a $B_{trigger}$ szintjét. Az ICES szerint ez valószínűleg a heringek méretének a csökkenésével magyarázható, amely jelenségre egyes part menti halászok már egy ideje felfigyeltek. Bár a heringek életkorhoz viszonyított tömege már az elmúlt 15 évben is alacsony volt, 2021-ben tovább csökkent. Az ICES szakvéleménye szerint egyetlen olyan fogási forgatókönyv létezik, amely mellett az állomány 2024-ben a $B_{trigger}$ felett maradna, ez pedig az F_{MFH} -tartomány legalacsonyabb pontja. Tekintettel az állomány kedvezőtlen alakulására, valamint annak elkerülése érdekében, hogy az állomány a $B_{trigger}$ alá csökkenjen,

a Bizottság azt javasolja, hogy a halászati lehetőségek az F_{MFH} legalacsonyabb pontján kerüljenek megállapításra.

A Rigai-öböl heringállományára vonatkozó ICES-szakvélemény nem tartalmaz konkrét korlátozásokat, ezért a javasolt teljes kifogható mennyiség az F_{MFH} -pontértékkel egyezik meg.

Az ICES szerint a spratt biomasszája egészséges, azonban a halászati terhelés korábban meghaladta az F_{MFH} -t. Ezen túlmenően az ICES szerint a több fajra kiterjedő kölcsönhatásokat is figyelembe kell venni, mivel a spratt a tőkehal fontos takarmányfaja. A Bizottság ezért azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség a többéves gazdálkodási terv 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban az alsó F_{MFH} -tartományban kerüljön megállapításra.

A sima lepényhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség a következők kombinációja: i. a 21., 22. és 23. alkörzetben élő állomány maximális fenntartható hozamára vonatkozó szakvélemény; és ii. a 24–32. alkörzetben élő állomány maximális fenntartható hozamára vonatkozó szakvélemény, amelyet idén az ICES 2. adatkategóriába tartozó MFH-szakvéleményévé minősítettek át. Mindkét állomány jól fejlődik, de figyelembe kell venni a fajok közötti kölcsönhatásokat. A tőkehal elkerülhetetlen járulékos fogás a sima lepényhal halászata során, és a járulékos fogások szintje különösen jelentős lehet, ha nem használnak szelektívebb halászeszközöket. A Bizottság javaslata szerint mindkét balti-tengeri közönségstőkehal-állomány tekintetében nagyon alacsony szinten kell tartani a halászati lehetőségeket. A Bizottság ezért azt javasolja, hogy a sima lepényhal esetében a teljes kifogható mennyiség a többéves gazdálkodási terv 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban az alsó F_{MFH} -tartományban kerüljön megállapításra.

Az ICES már évekkel ezelőtt megállapította, hogy a balti-tengeri folyami lazacállományok állapota igen heterogén: egyes állományok egészségesek, mások viszont nagyon rossz állapotban vannak. A fő tengermedence lazacállománya esetében az ICES korábban MFH-szakvéleményt adott ki, a Finn-öböl lazacállománya tekintetében pedig az olyan állományokra vonatkozóan kidolgozott megközelítés alapján adott ki szakvéleményt, amelyekről kevés adat áll rendelkezésre. Az állomány alapos felmérését követően az ICES úgy döntött, hogy 2020-ban a fő tengermedence esetében is ezt a megközelítést alkalmazza. A további munkát követően 2021-ben az ICES ismét MFH-szakvéleményt adott ki. Ez a szakvélemény azonban első ízben jelentette ki, hogy a gyenge folyami állományok védelme érdekében a fő tengermedencében le kell állítani az összes kereskedelmi és rekreációs célú lazacfogást, ezek a tevékenységek ugyanis a természetüknél fogva olyan vegyes halászatot jelentenek, amelynek keretében egészséges és gyenge folyami állományokból is fognak ki lazacot. Az ICES azonban egyúttal úgy vélte, hogy a lazac nyári vándorlása idején a Botteni-öböl és az Åland-tenger part menti területein végzett jelenlegi célzott halászat folytatása még elővigyázatosnak minősülne. Ezért a Tanács úgy döntött, hogy a fő tengermedencében halászati tilalmat rendel el a lazac célzott halászatára vonatkozóan, és az elkerülhetetlen járulékos fogások tekintetében meghatározza a teljes kifogható mennyiséget – a kizárólag tudományos célú halászat kivételével –, a nyári időszakban azonban az említett északi part menti területeken továbbra is engedélyezi a lazac célzott halászatát. A Tanács a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő további korrekciós intézkedéseket is elfogadott. Az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl megtiltotta a horogsorral folytatott halászatot. Ezen túlmenően a rekreációs célú halászat esetében horgászonként napi egy megjelölt lazac fogási korlátozást kell alkalmazni azokon a területeken és azokban az időszakokban, ahol, illetve amikor a kereskedelmi halászat tilos. A Finn-öböl lazacállományára vonatkozóan a Tanács az ICES elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleménye alapján határozta meg a teljes kifogható mennyiséget. Oroszország Ukrajna ellen folytatott agresszív háborúja miatt az ICES érintett munkacsoportja 2022-ben nem tudott ülésezni, ezért az ICES úgy döntött, hogy a fő tengermedence lazacállománya és a Finn-öböl

lazacállománya tekintetében továbbra is a munkacsoport korábbi szakvéleményét kell alkalmazni. Ennek alapján a Bizottság javasolja a két teljes kifogható mennyiség változatlanul hagyását, valamint a jelenlegi korrekciós intézkedések fenntartását, továbbá egyértelművé kell tenni, hogy a rekreációs célú, visszaengedett fogások nem megengedettek, mivel az ICES szerint a gyenge populációk védelme szempontjából túl magas a visszaengedést követő mortalitás.

A 847/96/EK tanácsi rendelet további feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, ideértve a 3. és a 4. cikkben rögzített, az elővigyázatossági, illetve az analitikai teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományok tekintetében előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján nemrégiben a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában bevezetésre került a rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazható, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét.

A Bizottság javasolja továbbá az (EU) 2022/109 tanácsi rendelet módosítását a norvég tőkehalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség meghatározása érdekében, amelynek halászati éve 2022. november 1-jén kezdődik. Az ICES szakvéleményének 2022. október elejére várható közzétételéig és az Egyesült Királysággal folytatott konzultációkig a teljes kifogható mennyiség „p.m.” („*pro memoria*”) bejegyzésben kerül meghatározásra.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2022/109 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ értelmében állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények figyelembevételével, ideértve adott esetben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság és egyéb tanácsadó testületek által készített jelentéseket, a megfelelő földrajzi illetékességi területek tekintetében létrehozott tanácsadó testületektől kapott szakvéleményeket és a tagállamok által készített közös ajánlásokat.
- (2) A Tanácsnak a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására irányuló intézkedéseket – többek között adott esetben bizonyos, e halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő feltételeket – kell elfogadnia. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi állomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet úgy rendelkezik, hogy a közös halászati politika célja a maximális fenntartható hozam (a továbbiakban: MFH) szerinti kiaknázási arány 2015-ig történő elérése minden olyan esetben, amelyben ez lehetséges, valamint az összes állomány esetében annak legkésőbb 2020-ig, fokozatosan, egyre növekvő alapon történő elérése. A 2020-ig tartó átmeneti időszak célja az volt, hogy egyensúlyt teremtsen az összes állomány MFH-jának elérése és a vonatkozó halászati lehetőségek esetleges társadalmi-gazdasági hatásai között.
- (4) Ezért a teljes kifogható mennyiségeket (a továbbiakban: TAC-ok) az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően, a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági hatások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor a halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot és

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

figyelembe véve az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket.

- (5) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ többéves tervet hoz létre a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és ezek halászatára vonatkozóan (a továbbiakban: a többéves terv). A többéves terv célja annak biztosítása, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa, és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot biztosító szintet. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében a halászati lehetőségeket a többéves tervek hatálya alá tartozó állományok esetében az adott tervekben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni.
- (6) Az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban a rendelet 1. cikkében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kellett meghatározni, hogy a lehető leghamarabb, fokozatosan és egyre növekvő jelleggel legkésőbb 2020-ig elérhető legyen a maximális fenntartható hozamnak megfelelő tartományokban kifejezett halászati mortalitás. Az érintett balti-tengeri állományokra vonatkozó 2023. évi fogási korlátokat ezért a többéves terv célkitűzéseivel összhangban kell megállapítani.
- (7) 2022. május 31-én a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (a továbbiakban: ICES) közzétette a balti-tengeri állományokra vonatkozó éves szakvéleményét, kivéve a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományra vonatkozó szakvéleményt, amelyet 2022. június 30-án tett közzé. Az ICES jelezte, hogy az ICES 20–24. alkörzetben a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomaszája kismértékben növekedett, azonban csupán 59 %-a volt a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó azon referenciapontnak (B_{lim}), amely alatt csökkenhet a szaporodóképesség. Emellett az állománypótlódás továbbra is történelmi mélypontra van. Az ICES ezért immár az ötödik egymást követő évben tett közzé teljes halászati tilalmi javaslatot a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományra vonatkozóan. Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy az állomány mérete minél hamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintekre. Ezenkívül a rendelet 5. cikkének (2) bekezdése további korrekciós intézkedések elfogadását is előírja. Ezért 2022-ben a Balti-tenger nyugati részén élő hering célzott halászatára tilalmat vezettek be, az említett heringállomány elkerülhetetlen járulékos fogásaira vonatkozóan pedig nagyon alacsony TAC-ot állapítottak meg a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” jelenségének az elkerülése érdekében. Ugyanakkor a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott, az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶ 25. cikkében meghatározott feltételeknek maradéktalanul megfelelő halászati műveletek, valamint bizonyos passzív halászeszközöket használó kisüzemi part menti halászatot folytató halászok esetében engedélyezték a Balti-tenger nyugati részén élő

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

hering célzott halászatát. Az ICES szakvéleményére és az állomány változatlan helyzetére tekintettel indokolt fenntartani a halászati lehetőségek szintjét és az azokkal funkcionálisan összefüggő korrekciós intézkedéseket.

- (8) Ami a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományt illeti, 2019 óta az ICES ismét több adatra épülő értékelés alapján készíthette el az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményét. Az ICES becslése szerint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány biomasszája továbbra is a B_{lim} alatt van, és 2021 óta alig nőtt. Az ICES ezért immár a negyedik egymást követő évben tett közzé teljes halászati tilalmi javaslatot a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományra vonatkozóan. 2019 óta szigorú állományvédelmi intézkedéseket fogadtak el az Unióban. Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alapján leállították a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal célzott halászatát, az említett állomány elkerülhetetlen járulékos fogásaira vonatkozó TAC-ot pedig nagyon alacsony szinten határozták meg annak érdekében, hogy az egyéb halászati tevékenységek vonatkozásában elkerülhető legyen a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” okozta helyzet kialakulása. Ezenkívül a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő további korrekciós intézkedések bevezetésére került sor az ívóhelyek lezárásának és a rekreációs célú halászatnak a fő elterjedési területen való tilalma formájában. Az ICES szakvéleményére és az állomány változatlan helyzetére tekintettel indokolt fenntartani a halászati lehetőségek szintjét és az azokkal funkcionálisan összefüggő korrekciós intézkedéseket.
- (9) A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományt illetően a tudományos becslések már több éve azt jelezték, hogy a szaporodóképes állomány biomasszája azon referenciapont alatt van, amely alatt konkrét és megfelelő gazdálkodási intézkedéseket kell hozni (a továbbiakban: $B_{trigger}$). Ezért az elmúlt években egyre szigorúbb gazdálkodási intézkedések elfogadására került sor. 2021-ben az ICES úgy döntött, hogy részletesebb értékelést végez, amelyből kiderült, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány biomasszája több mint 10 éve többnyire a B_{lim} alatt van. Ezért az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alapján leállították a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal célzott halászatát, és az említett állomány elkerülhetetlen járulékos fogásaira vonatkozóan nagyon alacsony TAC-ot határoztak meg annak érdekében, hogy az egyéb halászati tevékenységek vonatkozásában elkerülhető legyen a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” okozta helyzet kialakulása. Ezenkívül a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő további korrekciós intézkedések bevezetésére került sor az ívóhelyek meghosszabbított – a rekreációs célú halászatra is kiterjedő – lezárásának, valamint a rekreációs célú halászatra vonatkozó napi fogási korlátozás további csökkentésének formájában. Idén az ICES lefelé módosította az állomány biomasszáját, és a tavalyi enyhe növekedés ellenére a biomassza a becslések szerint a B_{lim} 40 %-a alatt van. Az állománypótlódásra vonatkozó, kissé megnövekedett becslések és egyes további, nem egyértelmű mortalitási tényezők miatt, amelyeket az ICES jelenleg nem tud figyelembe venni az értékelési modelljében, a maximális fenntartható hozamot eredményező halászati mortalitásra (F_{MFH}) vonatkozó szakvélemény a teljes kifogott mennyiség növelését javasolja. Az ICES azonban hangsúlyozza, hogy rövid távú előrejelzései rendkívül bizonytalanok, és hogy a nem egyértelmű további mortalitást figyelembe véve 66 %-os annak valószínűsége, hogy az állomány biomasszája 2024-ben a B_{lim} érték alatt marad, ha a halászati lehetőségek az F_{MFH} pontértéken kerülnek meghatározásra. Ezenkívül 2021-hez hasonlóan az ICES most sem tud külön fogási szakvéleményt kiadni a kereskedelmi és a rekreációs célú fogásokra vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy az állomány mérete csökkenőben van,

valamint figyelembe véve az F_{MFH} pontértéknek megfelelő fogási szakvéleményt, elővigyázatosságból indokolt fenntartani a halászati lehetőségek szintjét és az azokkal funkcionálisan összefüggő korrekciós intézkedéseket.

- (10) Az ICES 2020. évi becslései szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája a $B_{trigger}$ alá csökkent, 2021-ben pedig megközelítette a B_{lim} értéket. Az ICES becslése szerint idén a biomassza nőtt, de továbbra is a $B_{trigger}$ alatt marad. Az állomány csupán a 2019-es évfolyamra támaszkodik, az erősségére vonatkozó becslések pedig 2020 óta jelentős mértékben ingadoznak. Ezért indokolt a halászati lehetőségeket az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban meghatározni.
- (11) A Botteni-öböl heringállománya 2010 óta folyamatosan csökken. 2019-ben az ICES úgy döntött, hogy az állományfelméréssel kapcsolatos jelentős retrospektív torzítás miatt az olyan állományokra vonatkozóan kidolgozott megközelítés alapján ad ki szakvéleményt, amelyekről kevés adat áll rendelkezésre. Egy részletes elemzést követően az ICES 2021-ben ismét MFH-szakvéleményt tudott kiadni. A 2021-re vonatkozó aktualizált szakvélemény a 2021. évi halászati lehetőségek jelentős növelését irányozta elő azon becslés alapján, amely megállapította, hogy a biomassza végre növekszik. Az ICES 2022-re vonatkozó szakvéleménye a halászati lehetőségek kismértékű csökkentését javasolta. A 2023-ra vonatkozó szakvéleményben azonban az ICES jelentősen kisebbnek értékelte az állomány biomasszáját. Az ICES szerint ez a kisebb biomassza valószínűleg a hering méretének folyamatos csökkenésére vezethető vissza. Az ICES becslése szerint az állomány biomasszája jelenleg épphogy meghaladja a $B_{trigger}$ szintjét. Az ICES szakvéleménye szerint egyetlen olyan fogási forgatókönyv létezik, amely mellett az állomány 2024-ben a $B_{trigger}$ felett maradna, ez pedig az F_{MFH} -tartomány legalacsonyabb pontja. Tekintettel az állomány kedvezőtlen alakulására, valamint annak elkerülése érdekében, hogy az állomány a $B_{trigger}$ alá csökkenjen, indokolt a halászati lehetőségeket az F_{MFH} legalacsonyabb pontján megállapítani.
- (12) Az ICES sima lepényhalra vonatkozó szakvéleménye szerint a közönséges tőkehalat járulékosan fogják ki a sima lepényhal halászatában. Az ICES sprattra vonatkozó szakvéleménye szerint a sprattot a heringgel együtt halásszák, és a közönséges tőkehal zsákmányául is szolgál. Érdemes figyelembe venni a fajok közötti említett kölcsönhatásokat, és a sima lepényhalra és a sprattra vonatkozó halászati lehetőségeket az alsó F_{MFH} -tartományban kell meghatározni.
- (13) Az ICES 22–31. alkörzetben élő lazac tekintetében az ICES már több éve megállapította, hogy a folyami állományok állapota nagyon vegyes képet mutat. 2021-ben azonban egy részletes elemzést követően az ICES azt javasolta, hogy a gyenge folyami állományok védelme érdekében a fő tengermedencében le kell állítani az összes kereskedelmi és rekreációs célú fogást, ezek a tevékenységek ugyanis a természetüknél fogva olyan vegyes halászatot jelentenek, amelynek keretében egészséges és gyenge folyami állományokból is fognak ki lazacot. Azonban az ICES úgy véli, hogy a lazac nyári vándorlása idején folytatódhat a Botteni-öböl és az Åland-tenger part menti területein végzett jelenlegi célzott halászat. Ezért a lazac e területeken való járulékos fogásaira vonatkozóan külön TAC-ot állapítottak meg, a következő kivételekkel: i. kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében előírt feltételek maradéktalan tiszteletben tartása mellett; és ii. a május 1. és augusztus 31. közötti időszakban az északi szélesség 59°30'-tól északra folytatott part menti halászat tekintetében. Ezenkívül a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő további

korrekciós intézkedések bevezetésére is sor került a horogsorok használatára vonatkozó korlátozások, valamint a rekreációs célú halászatra vonatkozó napi fogási korlátozás formájában. Az ICES 2022-ben is a 2021. évi szakvéleményét alkalmazta. Ezért indokolt fenntartani a halászati lehetőségek szintjét és az azokkal funkcionálisan összefüggő korrekciós intézkedéseket, ugyanakkor egyértelművé kell tenni, hogy a rekreációs célú, visszaengedett fogások nem megengedettek.

- (14) A part menti halászati lehetőségek maradéktalan kihasználása érdekében a lazac tekintetében 2019-ben – az ICES 22–31. alkörzet és az ICES 32. alkörzet között – körzetek közötti korlátozott rugalmasság került bevezetésre. Tekintettel arra, hogy az erre a két állományra vonatkozó halászati lehetőségek nem változtak, indokolt a jelenlegi rugalmasság fenntartása.
- (15) A tengeri pisztrángnak az alapvonalaktól mért négy tengeri mérföldön túli halászatára vonatkozó tilalom bevezetése, valamint a tengeri pisztráng járulékos fogásainak a tengeri pisztráng és a lazac együttes fogásának a 3 %-ára történő korlátozása nagymértékben hozzájárult a lazachalászatban a fogások korábban jelentős mértékű – különösen tengeripisztráng-fogásként történő – téves bejelentésének jelentős csökkenéséhez. A téves jelentések számának alacsony szinten tartása érdekében ezért helyénvaló fenntartani a szóban forgó rendelkezést.
- (16) A közönséges tőkehal és a lazac rekreációs célú halászatára vonatkozó intézkedések, valamint a tengeripisztráng- és lazacállományok védelmére irányuló intézkedések nem érinthetik az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke szerinti szigorúbb nemzeti intézkedéseket.
- (17) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁷ és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok Bizottsághoz történő továbbításáról szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért e rendeletben meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásairól a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során a tagállamoknak használniuk kell.
- (18) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁸ kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, ideértve a 3. és a 4. cikkben rögzített, az elővigyázatossági, illetve az analitikai teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományok tekintetében előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A 847/96/EK rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Később az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika

⁷ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁸ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

célkitűzéseinek az elérését, valamint az állományok biológiai állapotának a romlását idéznél elő, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak abban az esetben alkalmazandó az analitikai TAC-okra, ha nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasság 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét.

- (19) A Balti-tenger keleti és nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány, valamint a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszája a B_{lim} alatt van, és 2023-ban csak a járulékos fogások és a tudományos célú halászat, valamint a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány esetében bizonyos kisüzemi part menti halászati tevékenységek megengedettek. Ezért a vonatkozó TAC-ban kvótahányaddal rendelkező tagállamok vállalták, hogy ezen állományok tekintetében 2023-ban nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasság 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét annak érdekében, hogy a 2023. évi fogások ne lépjenek túl a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány, a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány és a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány tekintetében megállapított TAC-ot. Ezenkívül az északi szélesség 59°30'-tól délre található folyami lazacállományok csaknem teljes biomasszája a kétéveslazac-termelésre vonatkozó referenciapont (R_{lim}) alatt van, és ezen a területen csak a járulékos fogások és a tudományos célú halászat engedélyezett 2023-ban. Ezért az érintett tagállamok a fő tengermedencében kifogott lazacállomány tekintetében az egymást követő évek közötti rugalmasságra vonatkozóan 2023-ra nézve is hasonló kötelezettséget vállaltak.
- (20) Az (EU) 2022/109 tanácsi rendelet⁹ az ICES 3a. körzetben, a 4. alterület egyesült királysági és uniós vizein, valamint a 2a. körzet egyesült királysági vizein 2022. október 31-ig meghatározza a norvég tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket. A norvég tőkehal halászati idénye november 1-jétől október 31-ig tart. Annak érdekében, hogy a halászat 2022. november 1-jén megkezdődhessen, az új tudományos szakvélemények alapján és az Egyesült Királysággal folytatott konzultációt követően az ICES 3a. körzetben, a 4. alterület egyesült királysági és uniós vizeiben, valamint a 2a. körzet egyesült királysági vizeiben élő norvég tőkehal tekintetében a 2022. november 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszakra vonatkozóan előzetes TAC-ot kell meghatározni. Ezt az előzetes TAC-ot az ICES [2022. október 7]-i szakvéleményével összhangban kell megállapítani. Az (EU) 2022/109 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (21) A halászati tevékenységek folyamatossága érdekében e rendelet Balti-tengerre vonatkozó rendelkezéseinek 2023. január 1-jétől kell alkalmazandónak lenniük. Az (EU) 2022/109 rendeletben meghatározott fogási korlátok 2022. január 1-jétől alkalmazandók. Mindazonáltal e rendeletnek 2022. november 1-jétől 2023. október 31-ig – azaz a norvég tőkehal halászati idénye alatt – alkalmazandónak kell lennie az ICES 3a. körzetben, az ICES 4. alterület egyesült királysági és uniós vizeiben és az ICES 2a. körzet egyesült királysági vizeiben élő norvég tőkehalra. A sürgősségre tekintettel – amely a fenntartható halászati tevékenység folytatásának és a vonatkozó halászatnak a halászati idény kezdetéhez képest kellő időben történő megkezdésének a szükségességéből ered – e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

⁹ A Tanács (EU) 2022/109 rendelete (2022. január 27.) bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról (HL L 21., 2022.1.31., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2023. évi halászati lehetőségeket, és az egyéb vizekben élő állományok vonatkozásában meghatározott bizonyos halászati lehetőségek tekintetében módosítja az (EU) 2022/109 rendeletet.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós halászhajókra kell alkalmazni.
- (2) A rendelet a rekreációs célú halászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek.

Emellett a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „alkörzet”: a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által meghatározott balti-tengeri alkörzet, a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ III. mellékletében meghatározottaknak megfelelően;
2. „teljes kifogható mennyiség” (TAC): az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható mennyiség;
3. „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
4. „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

A TAC-ok és elosztásuk

A TAC-okat, a kvótákat és – adott esetben – a velük funkcionálisan összefüggő feltételeket a melléklet határozza meg.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben előírt, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
- b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
- c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
- d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján átcsoportosított mennyiségek;
- e) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

Az e rendelet mellékletében található megfelelő TAC-táblázatok határozzák meg a nem célfajoknak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli azon állományait, amelyek esetében el lehet térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó kötelezettségtől.

7. cikk

Lezárások a tőkehalak ívásának védelme érdekében

- (1) Május 1. és augusztus 31. között tilos bármilyen típusú halászeszközzel halászni az ICES 25. és 26. alkörzetben.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve ez a tilalom nem alkalmazandó a következő esetekben:
 - a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek esetében, feltéve, hogy e vizsgálatok lefolytatásakor maradéktalanul tiszteletben tartják az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében előírt feltételeket;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken

kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükrőhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók esetében;

- c) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint az ICES 25. alkörzet 50 méternél kisebb vízmélységű területein, legfeljebb 45 milliméteres szembőségű eszközzel, közvetlen emberi fogyasztás céljából nyílt vízi fajokra halászó uniós halászhajók esetében, amelyek fogásait a kirakodást követően szétválogatják.
- (3) Tilos bármilyen típusú halászeszközzel halászni január 15. és március 31. között az ICES 22. és 23. alkörzetben, május 15. és augusztus 15. között pedig az ICES 24. alkörzetben.
- (4) A (3) bekezdéstől eltérve ez a tilalom nem alkalmazandó a következő esetekben:
- a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek esetében, feltéve, hogy e vizsgálatok lefolytatásakor maradéktalanul tiszteletben tartják az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében előírt feltételeket;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükrőhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók esetében;
 - c) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint az ICES 24. alkörzet 40 méternél kisebb vízmélységű területein, legfeljebb 45 milliméteres szembőségű eszközzel, közvetlen emberi fogyasztás céljából nyílt vízi fajokra halászó uniós halászhajók esetében, amelyek fogásait a kirakodást követően szétválogatják;
 - d) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint az ICES 22. alkörzet 20 méternél kisebb vízmélységű területein kotróhálóval kéthéjú kagylókra halászó uniós halászhajók esetében.
- (5) A (2) bekezdés b) vagy c) pontjában és a (4) bekezdés b), c) vagy d) pontjában említett halászhajók parancsnokainak biztosítaniuk kell, hogy halászati tevékenységüket az illetékes tagállam ellenőrző hatóságai bármikor nyomon követhessék.

8. cikk

A közönséges tőkehalra irányuló, az ICES 22–26. alkörzetben folytatott rekreációs célú halászatra vonatkozó intézkedések

- (1) Rekreációs célú halászat keretében minden halász naponta legfeljebb egy egyedet tarthat meg az ICES 22. és 23. alkörzetekben, valamint az ICES 24. alkörzetnek az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön belüli részében kifogott közönséges tőkehalból. Január 15-től március 31-ig azonban ezeken a területeken tilos a közönséges tőkehal rekreációs célú halászata.

- (2) Tilos a közönséges tőkehal rekreációs célú halászata az ICES 24. alkörzetben az alapvonalaktól számított hat tengeri mérföldön túl, valamint az ICES 25. és 26. alkörzetben.
- (3) Ez a cikk nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke alapján elfogadott szigorúbb nemzeti intézkedéseket.

9. cikk

Az ICES 22–31. alkörzetben folytatott rekreációs célú lazachalászatra vonatkozó intézkedések

- (1) Az ICES 22–31. alkörzetben tilos a lazac rekreációs célú halászata, a visszaengedett fogásokat is beleértve. A lazac valamennyi véletlenül kifogott példányát azonnal vissza kell engedni a tengerbe.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a következő konjunktív feltételek teljesülése esetén megengedett a lazac rekreációs célú halászata:
 - a) minden halász kifoghat és megtarthat naponta legfeljebb egy olyan lazacot, amelynek eltávolították a zsírszonyát;
 - b) valamennyi halfaj minden megtartott egyedét egészben ki kell rakodni.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdéstől eltérve, az északi szélesség 59°30'-től északra fekvő, az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön belüli területeken május 1-jétől augusztus 31-ig megengedett a lazac rekreációs célú halászata.
- (4) Ez a cikk nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke alapján elfogadott szigorúbb nemzeti intézkedéseket.

10. cikk

A 22–32. alkörzetben élő tengeripisztráng- és lazacállomány védelmére irányuló intézkedések

- (1) Az uniós halászhajók számára a 22–32. alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl 2023. január 1-jétől december 31-ig tilos a tengeri pisztráng halászata. A 32. alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl folytatott lazachalászat során a tengeri pisztráng járulékos fogásai nem haladhatják meg a bármely pillanatban a fedélzeten tartott vagy az egyes halászati utak után kirakodott összes lazac és tengeri pisztráng 3 %-át.
- (2) A 22–31. alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl tilos a horogsorral folytatott halászat.
- (3) Ez a cikk nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke alapján elfogadott szigorúbb nemzeti intézkedéseket.

11. cikk

Rugalmasság

- (1) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az

említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.

- (2) A 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke nem alkalmazandó abban az esetben, ha egy tagállam alkalmazza az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét.

12. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak az állományok kifogott vagy kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Az (EU) 2022/109 rendelet módosítása

Az (EU) 2022/109 rendelet IA. mellékletének B. részében az ICES 3a. körzetben, az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizeiben, valamint az ICES 2a. körzet egyesült királysági vizeiben élő norvég tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket és a kapcsolódó járulékos fogásokat meghatározó táblázat helyébe a következő szöveg lép:

„

Faj:	norvég tőkehal és a kapcsolódó járulékos fogások			Övezet:	3a; a 4 alterület egyesült királysági és uniós vizei; a 2a övezet egyesült királysági vizei (NOP/2A3A4.)
	<i>Trisopterus esmarkii</i>				
Év	2022		2023		
Dánia	49 478	(1)(3)	<i>pro memoria</i>	(1)(6)	Analitikai TAC A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó
Németország	9	(1)(2)(3)	p.m.	(1)(2)(6)	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó
Hollandia	36	(1)(2)(3)	p.m.	(1)(2)(6)	
Unió	49 524	(1)(3)	p.m.	(1)(6)	
Egyesült Királyság	10 204		p.m.		
Norvégia	0	(4)	p.m.	(4)	
Feröer szigetek	0	(5)	p.m.	(5)	
TAC	59 728				

- (1) A kvóta legfeljebb 5 %-át a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal járulékos fogásai is képezhetik (OT2/*2A3A4). A foltos tőkehalnak és a vékonybajszú tőkehalnak a kvótába e rendelkezés alapján beleszámított járulékos fogásai, valamint bizonyos fajoknak a kvótába az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdése szerint beleszámított járulékos fogásai együttesen nem haladhatják meg a kvóta 9 %-át.
- (2) A kvóta kizárólag az ICES 2a, 3a és 4 övezet egyesült királysági és uniós vizein halászható.
- (3) Kizárólag 2021. november 1-jétől 2022. október 31-ig halászható.

- (4) Szelektáló rácsot kell használni.
- (5) Szelektáló rácsot kell használni. Beleértendő az elkerülhetetlen járulékos fogások maximum 15 %-a (NOP/*2A3A4), amelyet bele kell számítani e kvótába.
- (6) 2022. november 1-jétől 2022. december 31-ig halászható.
-

”

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

A rendelet 2023. január 1-jétől alkalmazandó.

A 13. cikket azonban 2022. november 1-jétől 2023. október 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*